63ste Jaargang No. 5290 DAGBLAD Donderdag 11 December 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Algemene staking in Rome

Marshall verzet zich tegen het wegslepen van goederen uit Duitsland

Herstel van Europa onmogelijk zonder Duitsland

ALGEMENE STAKING IN ROME.

De provinciale Kamer van de Arbeid beval een algemene staking voor Rome en de Romeinse provincie te beginnen met heden en voort te duren totdat de regering van DeGasperi de eisen der linksen ten aanzien van de werkloosheid in de winter inwilligt. Hiermede bereiken de door de communisten geleide stakingsdemonstraties en geweldpleging hun hoogtepunt tijdens de reeds vier weken bestaande moeilijkheden tegen de Christelijk-Democratische regering. De directe aanleiding tot de staking was het noodlottige schot op een twintigjarige communist in een strijd tussen demonstranten en politie in een der armste voorsteden van Rome. Het aantal werklozen bedraagt ongeveer 80.000 in Rome.

De verlammende algemene staking strekte zich heden over Rome uit. Vele arbeiders echter meldden zich aan en stonden klaar voor het werk in de hoop, dat de staking voor het einde van de dag zou worden afgelast. Het kantoor van het openbaar vervoer zeide, dat iedere man op zijn post is om het eind der staking af te wachten, doch dat het verkeer zelf stil ligt. De provinciale Kamer van de Arbeid, die voor het grootste gedeelte communist is, zeide dat er geen pogingen door de arbeiders gedaan worden om het stakingsbevel niet op te volgen en niets zal een einde kunnen maken aan de staking voordat vertegenwoordigers van de Kamer met het ministerie van Arbeid gesproken hebben. De Kamer schat het aantal arbeiders, dat werkloos werd door de staking op 500.000.

De licht-, gas- en waterdiensten werken ononderbroken door zoals de internationale telefoon- en telegraafdiensten. De arbeiders van deze diensten zijn uitgezonderd van de staking evenals de hospitaalwerkers en de voedselbestellers. De levensmiddelenwinkels mogen open blijven tot een uur in de namiddag.

DODEN IN PALESTINA.

Twee Arabieren werden gisteren in Palestina vermoord. Een Arabier werd gedood en vier gewond door een bom, die geworpen werd uit een Joodse vrachtwagen, die door Haifa reed. Twee Joden werden onlangs op een dergelijke wijze door Joden vermoord. Een militaire schildwacht werd gedood en een andere Arabier werd neergeschoten bij het interneringskamp te Latrun. In Jerusalem bezette een Arabische bende een synagoge en hesen daarop de vlag, voordat de Hagana, het Joodse verdedigingsleger, ze kon verdrijven.

RONDOM PALESTINA.

De hoge commissaris, Sir Alan Cunningham, heeft gewaarschuwd dat Engeland ernstige maatregelen zou treffen tegen de Arabieren zowel de Joden van Palestina, indien er geen einde kwam aan de onderlinge twist. Deze strijd had reeds binnen de elf dagen ongeveer 127 mensenlevens gekost. De laatste uitbarsting vond hedenmiddag plaats. De Arabieren waren ontstemd, sinds de beslissing van de Uno bekend gemaakt werd, nl. dat Palestina in een Arabische en een Joodse staat verdeeld zou worden. De uitbarsting had zes Joden het leven gekost.

Deze aanval vond plaats op een Joodse nederzetting „Gevulot" geheten, nabij Gaza op de Zuidkust van Palestina. De politie had de aanvallers met machinegeweer teruggedreven.

Niet-officiële berichten meldden, dat er een aanval gepleegd werd op een viertal Joden te Karatiya, in het gebied van Negeb. Ook werd een Arabisch huis opgeblazen en vier Arabieren werden vermoord.

Joodse bronnen deelden mede, dat de „Hagana" dit huis had opgeblazen, daar de Arabieren enkele dagen geleden vanuit het huis op de Joden hadden geschoten, waardoor vier het leven verloren.

In de oude stad Jerusalem werd een Britse politiedienaar door twee Arabieren in de hand gestoken. Nabij Jaffa werden twee bussen die aan Joden toebehoorden, met stenen bekogeld. De ingezetenen werden dood gestoken. Men berichtte voorts, dat er twee hevige explosies plaats vonden, nabij de havenstad Haifa.

Twee Joodse politie-agenten werden doodgestoken en twee andere Joden vonden de dood door machinegeweren. Drie andere Joden werden gewond.

Ook een Arabisch huis werd beschoten. Bij de gevechten te Haifa werd pater Uriel, een Spaanse geestelijke, ernstig gewond. De kogel trof hem in de maag.

Een Brits communiqué openbaarde, dat de Joodse aanvallen op Arabieren en de Arabische aanvallen op Joden, alsmede de wederzijdse strijd tussen de geheime polities, grote materiële schade hadden berokkend en vele levens gekost.

Het communiqué wees erop, dat de Hoge Commissaris Cunningham gewaarschuwd had tegen de voortzetting van deze wanordelijkheden. Indien er geen einde aan komt, zal de Britse regering zich verplicht zien drastische maatregelen te treffen, teneinde het nutteloos bloedvergieten te doen ophouden en de kostbare levens te sparen.

Er werd een beroep gedaan op de leiders der beide partijen om zich kalm te houden, aldus het communiqué, doch indien men niet horen wilt, moet men voelen. Want zolang Engeland het mandaat voert over Palestina, zal het zorgen, dat de orde gehandhaafd blijft.

Het communiqué legde er de nadruk op, dat de waarschuwing van Cunningham niet in de wind geslagen moest worden, daar dit anders nadelige gevolgen zou kunnen hebben.

Het is natuurlijk duidelijk, dat deze waarschuwing van Cunningham een eerste stap is alvorens tot „politionele acties" over te gaan. Het zal te betreuren zijn, indien in het Heilig Land hetzelfde zal moeten geschieden als Nederlands Indië.

Laten we hopen, dat de Arabieren en Joden verstandig zullen zijn en gehoor zullen geven aan de waarschuwing van Cunningham, welke als een soort ultimatum beschouwd kan worden.

STAKING GEHEEL AFGELOPEN.

Rembert James seinde uit Parijs, dat de door de communisten op touw gezette staking, welke meer dan een maand geduurd had, thans geheel was afgelopen. De communisten, die de aanzetters waren, moesten zich gisteren bij de beslissingen van de regering neerleggen. Zij gaven toen bevel aan alle werklui om hun werk te hervatten, aan welk bevel terstond gehoor werd gegeven. Reeds tevoren waren er verschillenden gaan werken. Het stakersaantal bedroeg tot gisteren slechts 1.500.000 man. Nadat de communisten zich hadden onderworpen aan het besluit van de Franse regering, gingen ook deze stakers aan het werk.

Buitenlandse diplomatieke bronnen wisten te vertellen, dat er een nieuwe communistische aanval op de nationale economie verwacht kon worden. De communisten zouden dit doen, alvorens de Noordamerikaanse hulpverlening in staat zou zijn zulks te beletten. Deze bronnen meldden echter, dat er voor dit jaar geen gevaar meer bestond voor staking, daar de arbeiders na platzak waren en in verband met de komende Kerstfeesten.

Socialistische persoonlijkheden berichtten, dat er slechts een deel der stakers het werk had hervat doch de C.G.T. meldde, dat alle stakers naar het werk waren gegaan.

BELGISCHE KONINGSQUAESTIE MOET WACHTEN.

De sociaal-christelijke regering van minister-President Paul Henri Spaak won een motie van vertrouwen met 150 tegen 32 stemmen in de Belgische Kamer van Afgevaardigden. De reden om de vertrouwensquaestie te stellen werd niet opgegeven, maar het Parlement hield zich bezig met de quaestie of Koning Leopold, die sedert hij van de Duitse bewaking bevrijd is in Zwitserland leeft, moet terugkeren naar zijn troon. De vergadering werd een half uur onderbroken, toen twee leden, die aan het vechten waren geslagen, verzocht werden buiten te blijven. Spaak deed een laatste beroep van vertrouwen op de vergaderden, uitroepende, dat de voorspoed en vrede van België rust op de nauwe samenwerking van socialisten en van de sociaal-christelijke partijen.

Spaak vroeg eveneens de koningsquaestie tijdelijk op zijde te zetten tot er beter en minder bewogen omstandigheden zouden zijn.

NIEUW BULGAARS KABINET.

Het Bulgaarse Parlement gaf Georgi Dimitrov opdracht een nieuwe regering te vormen. De communistische minister-president trad gisteren af bij wijze van formaliteit ten aanzien van de nieuwe grondwet, die verleden week aangenomen werd. Dimitrov verklaarde, dat hij reeds vandaag zijn kabinet zou hebben samengesteld.

VEERTIG MILLIARD LIRE.

De Italiaanse Regering had een stap genomen tegen de winter campagne der Linksen. In de „Gazette", het officieel regeringsorgaan, publiceerde men een wettelijk besluit, dat aan de regering de beschikking gaf over veertig milliard lire, ongeveer 67.500 duizend dollars, voor het verrichten van buitengewone openbare werkzaamheden.

De wet zou morgen reeds van kracht zijn, en machtigde de Minister van Openbare Werken, om contracten aan te nemen voor het bouwen en verrichten van openbare werkzaamheden van algemene aard, alsmede reconstructie der door de oorlog beschadigde eigendommen. Tevens voorzag de wet in het bouwen van goedkope woningen in die districten en steden, die tijdens de oorlog het meest verwoest werden. Dit voornamelijk met de steeds grotere toename der bevolking. Had Rome voor de oorlog een bevolking van één millioen inwoners, thans bedroeg dit aantal twee millioen, waarvan de meesten dakloos waren.

Vooral in de streken van Primavalle woonden er veel daklozen. Hier immers vond de laatste wanhoops opstand plaats. De regering zou nu binnen korte tijd, nieuwe woningen gaan bouwen in deze gebieden.

NIEUWS IN HET KORT.

— Tussen Nederland en Oostenrijk is een luchtvaartverdrag gesloten.

— De Parijse vakverbonden hebben het bevel gegeven het werk overal te hervatten.

— In Nederland zal een prijsverlaging van 15% worden toegepast op de tabak. Daarentegen bestaan er plannen om de maaltijden in cafetaria's en restaurants op de bon te stellen.

het nieuws van vandaag

Gisteren is Marshall op de Londense Conferentie flink uit zijn slof geschoten en heeft hij Molotov aan het verstand gebracht, dat er geen herstelbetalingen door Duitsland meer kunnen geschieden door het wegslepen van allerlei goederen naar Rusland. Wat Rusland uit Duitsland hebben wil, moet het betalen, zodat Duitsland met de opbrengst hiervan zichzelf economisch kan opbouwen.

Het is te dwaas, aldus Marshall, dat de Verenigde Staten en Engeland het voedsel voor Duitsland moeten betalen, terwijl Rusland alles maar wegkaapt zonder een cent vergoeding en zonder enig toezicht. Molotov antwoordde hierop, dat hij begreep, dat Marshall en de anderen niet inzagen hoe de herstelbetalingen verweven waren met de Duitse productie. Bidault gaf grif toe, dat hij er ook niets van begreep en dat hij wel eens wilde weten hoe dat zaakje in elkaar zat. Na veel heen en weer gepraat, werd overeengekomen, dat deze quaestie behandeld zal worden bij het probleem der herstelbetalingen, dat heden zal geschieden. Vandaag dus zal Molotov een duidelijk antwoord moeten geven op alle vorige vragen. Nu moet hij zeggen wat Rusland wil. Het antwoord van Molotov kan het succes of de mislukking bepalen van de Londense conferentie.

In Rome en in de gehele Romeinse provincie is men weer aan het staken geslagen. De communisten hanteren dit machtig wapen met onmeedogende kracht.

De belangen van het land tellen niet waar zij hun wil willen doorzetten. Op slot van rekening zijn de communisten de enigen, die uit de chaos beter kunnen worden. De stakende arbeiders staan te wachten om weer aan de arbeid te gaan. Hun bereidwilligheid is er in grote mate, maar de vrees voor de machtige bonden weerhoudt hen. De communistische leden van de bond oefenen terreur op alle mogelijke wijzen en de vreedzame arbeiders, die beter willen, zijn bang. Er waren wellicht geen feller strijders tegen het nazisme en fascisme dan de communisten, maar niet omdat zij de dictatuur haatten, doch omdat zij die beminden. Zij misgunden de andere partij de macht en de dictatuur. Iedere communist is in de grond een dictator. Hij duldt geen andere mening naast zich en als hij iets doet, moet een ander, dat ook doen. Zij zijn uiterst strijdvaardig en altijd in actie. In arbeidsgemeenschappen hebben ze steeds het grote woord. Zij bespotten en maken hun medearbeiders, die er andere meningen op nahouden, belachelijk. Deze vreedzame arbeiders zijn altijd de slaven van het kapitaal, zij buigen altijd hun ruggen voor de zwepen hunner meesters, zij luisteren altijd blindelings naar hun kerkelijke overheden, zij zijn sullen en kennen hun rechten niet. Maar de communisten, dat zijn andere lieden. „Zij zijn koningen in overall, zij kennen geen meesters, zij laten zich niet opzwepen, zij beredeneren alles wat hun leiders zeggen, zij denken zelf, zij zij vrij.

En zo leuteren die communisten maar voort. Maar de feiten zijn anders. Waar zij de baas zijn, is het dictatuur. Waar zij invloed hebben, verwekken zij chaos en waar zij niet met redenering verder komen, gebruiken zij de knuppel. Hun leiders zijn volksagitatoren, die meesters zijn in het opzwepen en die een lopend klachtenboek zijn van alle mogelijke sociale mistoestanden. Zij zien slechts de buiken van de vette kapitalisten, maar hun eigen dikke buik bemerken zij niet eens. Als zij kaviaar eten en champagne drinken is dat anders dan als de andere mensen dat doen. Het is allemaal comedie van een machtsgroep. Ook hier is geen verschil. De echte kapitalisten drijven met geld hun zin door en de communisten met mensenmateriaal.

Nederland in de vijf werelddelen

door

M. D. LATOUR O.P.

Onder bovenstaande titel is er dit jaar een boekwerk verschenen in twee delen, waarvan tot nog toe slechts deel I mij bereikt heeft. Dit deel bevat echter reeds zoveel belangrijks, dat het nu reeds de moeite loont er een korte bespreking aan te wijden. Onder leiding van bekwame mannen leren we er enorm veel uit omtrent de prestaties van de Nederlanders in de Oostzee en Middellandse Zee van de vroegste tijden af. We volgen de stoere en geharde mannen, die Nederland beroemd hebben gemaakt op hun zware reizen naar het hoge Noorden, waar ze doortocht zochten naar Indië en het geheimzinnige Tartarije, waar ze eilanden ontdekten, kusten verkenden en in kaart brachten en waar ze met hun practische, zakelijke kijk op de dingen een buitengewoon winstgevend bedrijf tot hoge bloei brachten: de jacht op walvissen, potvissen en robben.

We lezen van de enorme concurrentiestrijd die we aanvingen met de Portugezen en Spanjaarden in Middel- en Zuid-Amerika, over onze grote en langdurige invloed als handeldrijvende natie op de Westkust van Afrika.

We maken kennis met een nobel en hoogstaand mens als Johan Maurits van Nassau, die door de Brazilianen tot de dag van vandaag met respect behandeld wordt in hun geschiedenisboeken en er aangemerkt staat als de eerste Braziliaan.

En we maken ook kennis met een verwaande, koppige en tyrannieke druktemaker als Peter Stuyvesant, die het gouverneurschap over Nieuw Amsterdam (Manhattan, New York) kwam aanvaarden met een praal en een branie of hij de Tsaar van Rusland was. „Koppige Piet" noemden de kolonisten hem en bij de Indianen stond hij bekend als „Houtebeen", wegens het met zilver beslagen houten stompje, waarmee hij over de toenmalige Broadway huppelde met zijn nijdige gezicht.

We lezen veel moois en misschien nog meer lelijks in dit voor iedere Nederlander bijzonder leerzame werk. Het is niet voldoende om te teren op de roem van de vaderen. Van navolgen van hun grote daden komt toch niets terecht bij de meeste mensen. Het is ook goed en leerzaam te constateren, hoeveel er mislukt is, hoeveel vergissingen en misstappen er begaan zijn en zelfs hoeveel domme en slechte dingen op hun rekening komen. Een gewaarschuwd mens geldt voor twee; een gewaarschuwd volk evenzeer!

De geschiedenis leert ons lessen, soms droevige, soms beschamende, steeds behartenswaardige lessen.

Een gewaarschuwde natie met wijze en bekwame bestuurders aan het hoofd mag de lessen van de geschiedenis niet ongebruikt laten liggen. Zij heeft wel degelijk de ernstige plicht te zorgen, dat men niet hervalt in de fouten van het verleden. Om hierop te wijzen is dit boekwerk geschreven. God geve, dat dit edele doel bereikt moge worden!

Van zelf sprekend heeft het laatste hoofdstuk van de Heer W. R. Menkman over **Guyanas en Antillen** het meest mijn aandacht getrokken, omdat ik daarover beter kan meepraten dan over de andere hoofdstukken. Toch trof mij reeds in het hoofdstuk van Mr. W. J. van Balen: **Twee dochterlanden in de Nieuwe Wereld** een opmerking, waar ik gaarne een kleine kanttekening bij zou willen maken. Natuurlijk komt hier de onuitroeibare traditionele legende op de proppen, dat het been van Stuyvesant begraven zou liggen „op het kerkhof Monte Berde". Zoals het hier staat krijgt men de indruk alsof er op Curaçao een kerkhof bestaat dat Monte Berde heet. Zodanig kerkhof bestaat echter in het geheel niet. Monte Berde is op het ogenblik een druk bevolkte stadswijk, in Stuyvesants tijd was het een ledig en rauw stuk wildernis. Onder de oorlog is er in Curaçao een brochure verschenen, getiteld: Geschiedkundige Opstellen opgedragen aan de Heer W. M. Hoyer bij gelegenheid van zijn tachtigste verjaardag.

De Inleiding is gedagtekend Curaçao Septiembre de 1943. Daarin komt een belangrijke studie voor van Dr. Ch. W. Ellis, waarin deze m.i. volkomen duidelijk en afdoende aantoont, dat het stukje grond Stuivesant genaamd, nabij Monte Berde, toebehoord heeft aan een zekere familie Stuyvesant, die pas voor het eerst in de officiële stukken voorkomt in een rooibrief van 1810. Deze familie heeft voor zover achterhaalbaar is, niets te maken met de bekende Gouverneur van Curaçao en Nieuw Nederland. Het is heel goed mogelijk, dat er op de grond van die familie een particulier graf lag of een klein kerkhofje met twee of drie familiegraven. Het is verleidelijk voor de Curaçaoënaars, niet op de hoogte met de werkelijke stand van zaken, om aan dit graf of kerkhofje de traditie van het mogelijkerwijze daar begraven been van Stuyvesant te verbinden, maar dan is hier toch werkelijk de wens de vader van de gedachte geweest.

Op blz. 342, in het artikel van de Heer Menkman, bemerk ik enige twijfel bij de schrijver omtrent de reden, die de Baas bewoog om met zijn Fransen van Curaçao te verdwijnen na zijn onvriendelijk onthaal. Met Teenstra in de hand (De Nederlandsche West Indische Eilanden, 1836) is dit geval inderdaad raadselachtig. Gouverneur Jan Doncker zou een verrader zijn, die Curaçao in de handen van de Fransen wilde overgeven. Toen de Fransen kwamen deed Doncker echter heel wat anders. Hij verdedigde Curaçao met hand en tand. Ra, ra, wat is dat! De oplossing van dit raadseltje is gegeven in het alhier onder de oorlog opgerichte tijdschrift **Lux** (dat slechts drie en een half jaar bestaan heeft) in een artikel van schrijver dezes in het nummer van Juli 1944. Teenstra citeert Abt Raynal verkeerd. De Baas had de Gouverneur van Curaçao omgekocht. Maar toen was **Dirk Otterinck** Gouverneur van Curaçao. Zeer kort daarop stierf Otterinck en kwam Doncker aan het bewind. De Baas wist daar niets van en verkeerde nog steeds in de mening, dat hij Otterinck voor zich had en begrepen natuurlijk niets van de hardhandige ont-

vangst, die hem hier ten deel viel. Hij merkte wel, dat er iets niet klopte, nam het zekere voor het onzekere en koos het hazenpad.

Op blz. 358 lees ik, dat het oorspronkelijk Portugees getinte Papiamento in later jaren verspaanst zou zijn o.a. onder invloed van de missionarissen, die aanvankelijk van het Zuidamerikaanse vasteland afkomstig waren. Inderdaad zijn er enkele priesters uit Venezuela voor enige tijd werkzaam geweest op Curaçao, maar dat zo'n alleenstaand man, die van zelf weinig met de Protestanten en de Joden te maken had en aan wie niet eens werd toegestaan godsdienstonderricht te geven aan de slaven, een merkbare invloed kan gehad hebben op de vorming van het Papiamento, lijkt me tamelijk wel uitgesloten. Wie weet er iets van het Papiamento van vóór 1700? Men kan wel **veronderstellen**, dat het toen meer Portugees getint was, men kan er zelfs verleidelijke waarschijnlijkheidsargumenten voor aanhalen, maar wie kan een document verschaffen, dat zekerheid biedt?

Zelf loop ik óók met een veronderstelling rond, nl. dat de hoewel gering in aantal zijnde, maar toch nog tamelijk langdurig aanwezig zijnde Curaçaose Indianen, niet allen Spaans spraken, wel verantwoordelijk zouden kunnen gesteld worden voor een Spaans getint Papiamento in de 17e eeuw.

Ik kan mijn eigen suppositie ook niet met een positief argument bekrachtigen en ik geef mijn mening slechts voor wat ze waard is.

Op blz. 360 staat vermeld het begroeten van een Noordamerikaanse kaper door het fort van Sint Eustatius in 1776. Het is mij bekend, dat reeds vóór de U.S. Clipper Andrew Doria een ander schip „Congress Colours" geheten, op de ree van dit zelfde eiland is begroet, maar ik weet niet in welk jaar. Ik meen echter, dat men van deze eerste begroeting nooit veel werk gemaakt heeft. Pas het salvo van 21 kanonschoten in 1778 wekte de woede en weerwraak van Engeland op. Of hebben we hier het jaartal 1776 slechts aan een vergissing van de letterzetter te danken?

Op blz. 370 staat aangegeven, dat de Missie van Curaçao tot apostolisch prefectuur werd verheven in 1769. Latere onderzoekingen hebben het echter waarschijnlijk gemaakt, dat dit reeds geschied moet zijn omstreeks 1725 (Zie Geschiedenis Missie Curaçao, 1945, blz. 4). Volkomen duidelijke gegevens heeft de Missie zelf daaromtrent nog niet kunnen verkrijgen.

Op blz. 401 wordt als een mogelijke oorzaak van de slechte vorderingen van het Nederlands op Curaçao aangegeven: de ijver van de missionarissen in het aanleren en spreken van het Papiamento. Ik kan die mening niet delen, al is ze ook even onuitroeibaar als onkruid. Als ik me niet sterk vergis moet de oorzaak gezocht worden in het feit, dat ook de „betere" standen op Curaçao, de oude deftige Joodse en Protestantse families, in huiselijke kring steeds Papiamento spreken. Als deze mensen eens zouden besluiten om thuis allen uitsluitend Nederlands te spreken, dan zou u eens zien, hoe snelle vorderingen het Nederlands hier plotseling zou maken. Nu vorderen we langzaam, maar we vorderen!

„Een belangrijke wijziging der regeringsreglementen was die van 1920, waarbij in Suriname en Curaçao, naar moederlands voorbeeld het bijzondere onderwijs financieel gelijkgesteld werd met het openbare." Aldus op blz. 404.

Die gelijkstelling was anders nog maar een betrekkelijke. Ik herinner me, dat op 28 Maart 1946 nog een zestal punten moest worden vastgesteld, om tot algehele gelijkstelling te komen. En voor het voorbereidend onderwijs bestaat er nog helemaal geen gelijkstelling, maar ik meen, dat ook deze op komst is.

„Nederland in de vijf werelddelen" is een knap stuk werk, overzichtelijk, mooi uitgegeven, goed ingedeeld en stuk voor stuk bewerkt door mensen, die voor hun taak volkomen berekend blijven. Wij hopen van harte, dat dit degelijke boekwerk een ruime verspreiding mag vinden.

Getrouwd

EDITHA M. JETUNG

en

WILLEM F. KOENEN

Curacao, 10 Dec 1947.

Toekomstig Adres
Weis Afo 15

Herbevolking der Bovenwinden alleen mogelijk door immigratie

Wie beweert dat het Gouvernement in de loop der jaren niets gedaan heeft voor de Bovenwinden en thans deze eilanden verwaarloost, is een schuldige onwetende, of behoort tot de categorie mensen, die sprookjes als „Kropmann's Erzahlungen" verdichten om over een streek, die zij niet kennen deskundige onzin te vertellen.

Wie echter zich de moeite getroost de „facts and figures" na te gaan, zal moeten erkennen dat het Gouvernement de Bovenwinden steeds terwille is geweest en steeds heeft geholpen met meer geld en met mer materieel dan ooit bv. aan het derde district op Curaçao is besteed. Of deze hulp echter altijd op de meest doeltreffende wijze is geschied of thans nog geschiedt, is een kwestie, die niet zo maar met een paar regels kan worden opgelost.

Dat wij in dit verband opmerken dat men met de beste bedoeling ter wereld, op aanraden van deskundigen, vaak een groots opgezette onderneming aanvangt, alle mogelijke plannen maakt voor sociaal-economische verheffing der bedoelde eilanden, zonder de eigenlijke kern te durven bekijken, is geen afbrekende critiek, maar bedoeld om te wijzen waar misschien een oplossing te vinden ware.

Alle drie eilanden hebben een tekort aan mannen en bloeden langzaam leeg. Verwonderlijk is dit niet, daar terwijl er enerzijds geen voldoende lonend werk te vinden is op St. Maarten, Statius en Saba, anderzijds Curaçao en Aruba als blinkende goudschijven de mannen uit de verte lokken — men laat eenvoudig zwaardere landbouw of visserijbedrijf in de steek om zich hier in een relatieve weelde te storten — relatief, want ondanks de veel hogere lonen, veel lichtere arbeid is het een achteruitgang. Moreel voor de man en zijn gezin, die jarenlang gescheiden moeten leven, materieel voor de drie eilanden, die zich beroofd zien van juist de meest levenskrachtigen en werklustgen, waardoor landbouw, veeteelt en visserij wegkwijnen, de akkers verdorren in de brandende zon, strieen waardoor prachtige bouw- en weilanden ongebruikt en ongecultiveerd liggen te wachten op mensenhanden — waardoor verder de vriendelijk en zindelijk opgebouwde stadjes doods gaan uitzien in debrandende zon, striemende regen en loeiende wind, die onbarmhartig ieder afzonderlijk en alle gezamenlijk hun ruineus werk voltooien.

Wij bevinden ons hier in een vicieuze cirkel: de economische toestand heeft geleid tot sociale ontwrichting en deze sociale ontwrichting (verstoord gezinsleven, gebrek aan mannen, ontvolking) is de oorzaak dat ieder opgezet economisch plan mislukt.

Wil men het probleem voor ééns en voor altijd (menselijkerwijze gesproken) oplossen, dan moet men beginnen met nieuw menselijk leven op de eilanden te brengen.

Immigratie oplossing.

Wat baat de Bovenwinden een schip, een vrieskamer een caterpillar, wanneer er geen mensen zijn om gebruik te maken van het schip, om lading te garanderen aan het schip, om regelmatig aanvoer voor de vrieskamer te verzekeren, om de caterpillar dagelijks te gebruiken?

Waarom geen herkolonisatie dezer eilanden en dan niet in de lelijke betekenis, die dat woord thans heeft, maar als nederzetting, herbevolking met een uitgelezen groep idealistische boerenfamilies, die het harde, vaak ondankbare leven gewend zijn, met enkele vaklieden, die niet bang zijn hun handen uit de mouwen te steken, met een krachtige vissersgroep, allen mensen, die gewend zijn gevaren te trotseren, die het bedrijf kennen en bereid zijn in een nieuw vaderland een nieuw enthousiast leven te beginnen in **het belang van dat land,** dus uiteindelijk ook in hun eigen belang.

Waar er bv. thans in Nederland vele jonge boeren zonder land zitten en hun energie en kunde **niet** kunnen gebruiken, vaklieden, hunkerend wachten op het ogenblik dat zij een nieuwe toekomst in een nieuwe omgeving op kunnen helpen bouwen, en vissers op de gelegenheid wachten om uit te zeilen, waar tenslotte er zoveel gegadigden voor immigratie zullen zijn, dat men slechts de in alle opzichten de beste jonge kerels met hun vrouwen uit kan kiezen, is o.i. de mogelijkheid open voor een gelukkige en betere toekomst der drie eilanden.

De omstandigheden zijn uiterst gunstig voor immigratie en met enige goede wil is de afzet der voortgebrachte producten gegarandeerd. Men zou door een deskundige een herbevolkingsplan moeten laten opmaken en een herverkavelingsplan. Men zou een grote coöperatieve gemeenschap kunnen oprichten en ieder eiland zo cultiveren als de natuur met behulp van de techniek dit aangeven. Men zou dan de coöperatieve nederzettingen op practisch- en wetenschappelijk uitgezochte punten kunnen vestigen, ieder onder kundige leiding — men zou in den beginne met subsidie moeten werken, maar dan met het vooruitzicht, dat er iets groots mee verricht wordt en niet zo maar dat het geld de put ingaat zonder dat er iets blijvends resteert.

Dan hebben: schepen met koelruimte — conservefabrieken — vrieskamers land- en tuinbouwmachines zin.

Dan kunnen de Bovenwinden uitgroeien tot een groententuin, waar landbouw, veeteelt bloeien, dan zullen de baaien worden centra van visserij en dan kunnen ook die prachtige stranden een imposant achterland worden, punten waar vele toeristen zich voor een tijdje zullen vestigen.

Maar — en hiermede besluiten we deze zeer vluchtige beschouwing, die in genen dele op volledigheid boogt en die slechts bedoeld is als een schot, dat de lawine aan het rollen brengt — een conditio sine qua non voor de sociale- en economische wederbloei der Bovenwinden is: **herbevolking door een elite groep, die bereid is met hard werken zich een nieuw en een zeer zeker een gelukkig en voorspoedig vaderland te scheppen.**

ARUBA

EEN SYMPATHIEKE GESTE UIT ARUBA.

De heer F. H. M. Karner, voorzitter van de financiële commissie van de stichting „Voor het gebrekkige kind", heeft van de heer Adison W. Croes uit Aruba een chèque ontvangen, groot f 260.—.

Dit bedrag — bijeen gebracht door de kleinkinderen — zal aangewend worden voor het kopen van Kerstcadeaux voor het gebrekkige kind.

Voor deze sympathieke geste van de familie Croes kunnen wij op Curaçao dankbaar zijn. Het doet ons prettig aan te weten, dat Aruba meeleeft met het lot van de gebrekkige kinderen op Curaçao.

SPORT

SPORTDAG VOOR R. K. KORFBALCLUBS OP SANTA ROSA.

21 — 12 — 47.

Voor Zondag 21 December heeft de K.S.C. een sportdag georganiseerd voor haar korfbalverenigingen. Deze sportdag zal gehouden worden op het terrein te Santa Rosa en staat onder leiding van een commissie, bestaande uit de heer Romoldo Hanst en de dames E. Fontilius, B. Isenia, I. Aarsen en R. Panneflek.

Het voorlopig program is als volgt samengesteld:

1. Defilé
2. Sportdag Lied.
3. Openingswoord door den Zeer Eerw. Pastoor Brada O.P.
4. Gezamenlijke korfbalwedstrijd.
5. Estafette wedstrijd.
Blokjes rapen.
Hindernislopen
Zaklopen.
Aardappelrapen.
Aardappellopen
Drie is te veel
Penalte (Doelen)
Autobanden rollen
6. Surprise van de clubs.
7. Bezemdans.
Blokjesdans.
8. Prijsuitdeling.

UIT ONS CARAÏBIË

VIJFDE VERGADERING VAN DE CARAÏBISCHE COMMISSIE.

Port-of-Spain. — De Secretaris-Generaal van de Caraïbische Commissie, de heer Lawrence W. Cramer, maakte heden beken, dat de Caraïbische Commissie haar vijfde vergadering van 8 tot 13 December te Port-of-Spain zal houden.

De vergadering zal worden bijgewoond door de Commissieleden van de Caraïbische Commissie en door vertegenwoordigers van de vier leden-naties, de Verenigde Staten, Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk.

De heren S. A. Hammond van Barbados, waarnemend Brits Mede-Voorzitter en eveneens waarnemend Hoofd van de Dienst voor ontwikkeling en sociale verbetering in West-Indië, en E. E. Sabben-Clare, Brits Commissielid te Washington, worden kort voor de vergadering op Trinidad verwacht. De heer Norman Manley, Commissielid van Jamaica, zal niet aanwezig zijn. Van St. Lucia komt de heer Garnet H. Gordon, eveneens Commissielid van de Britse Afdeling en van Barbados komen de heren Philip Hewitt-Myring en Marck A. Greenhill van het bureau van de Dienst voor ontwikkeling en sociale verbetering.

De heer Charles W. Taussig, Amerikaans Mede-Voorzitter, zal helaas niet in staat zijn de vergadering bij te wonen. Z.E. Gouverneur J. T. Pinero en Dr. Rafael Pico van Porto Rico en Z.E. Gouverneur W. H. Hastie van de Maagden Eilanden, alle Commissieleden, zullen in de Amerikaanse Afdeling zitting nemen. Bovendien zal de heer C. L. Simering en Mej. Frances McReynolds van de Amerikaanse Afdeling, en Mevrouw Leroy van het Amerikaanse Staatsdepartement, aanwezig zijn.

De heer P. Pelieu, Frans Mede-Voorzitter en de heer Henri Claudel van de Franse Afdeling, komen van Washington; de heer P. Duflos van het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken en een Commissielid komen van Parijs. Twee andere Franse Commissieleden, Mevrouw Eugenie Eboué-Tell, Lid van de Franse Raad van de Republiek, en de heer Antoine Wiltord worden van Guadeloupe verwacht.

Prof. Mr. J. C. Kielstra, Nederlands Mede-Voorzitter en tevens Nederlands Gezant te Mexico, Dr. W. C. de la Try Ellis, Ir. L. A. H. Peters en de heer C. H. H. Jongbaw van de Nederlandse Afdeling worden respectievelijk uit Mexico, Curaçao, Washington en Suriname verwacht.

Daar de heer Taussig niet aanwezig kan zijn, zal Gouverneur Hastie voor hem waarnemen. Volgens de bepalingen van de Overeenkomst van de oprichting van de Caraïbische Commissie, zal hij in zijn functie van waarnemend Amerikaans Mede-Voorzitter, als Voorzitter van de vergadering optreden.

Op de vierde vergadering van de Commissie, die in Juni jl. op Jamaica werd gehouden, presideerde Sir John Macpherson, thans Gouverneur van Nigeria, die toen de beide posten van Hoofd van de Dienst voor ontwikkeling en sociale verbetering in Brits West Indië en Brits Mede-Voorzitter van de Caraïbische Commissie vervulde.

De Caraïbische Commissie bestaat uit zestien Commissieleden, benoemd door de vier deelnemende Regeringen. Elke Regering mag vier Commissieleden benoemen en zoveel vervangers als zij nodig acht, waarbij elke groep van Commissieleden een nationale sectie vormt binnen de Commissie.

Elk der deelnemende Regeringen benoemt een van haar Commissieleden als Voorzitter van haar nationale afdeling en ieder van deze is Mede-Voorzitter van de Commissie. De Mede-Voorzitters presideren in toerbeurt de vergaderingen, volgens de Engelse alphabetische volgorde van de leden-Regeringen, onafhankelijk van de plaats waar de vergaderingen worden gehouden. De vlag van de natie welker Voorzitter de vergadering presideert, krijgt de eerste plaats bij de opstelling der vlaggen. De vlaggen die uitwaaien boven Kent House, het Centrale Secretariaat van de Commissie te Port-of-Spain, en boven het clubgebouw van de British Merchant Navy Club, waar de zittingen zullen worden gehouden, worden in de volgende volgorde geplaatst: Verenigde Staten, Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk.

De Commissieleden en hun echtgenoten zullen gedurende de vergadering in de Macqueripe Officer's Club ondergebracht worden, welk gebouw door Vice Admiral Daniel E. Barbey, Commandant van het Tiende Amerikaanse Maritime District en Commandant van het Caraïbische zeegebied, uit naam van de Verenigde Staten ter beschikking van de Caraïbische Commissie werd gesteld.

De vergadering zal officieel op 8 December om 11 uur v.m. in de British Merchant Navy Club te St. Ann's bijeenkomen. Deze zitting zal toegankelijk zijn voor het publiek. Een aantal zitplaatsen zal worden gereserveerd voor de plaatselijke Gouvernementsautoriteiten en andere vooraanstaande bezoekers. Z.E. Sir John Shaw, Gouverneur van Trinidad, zal tegenwoordig zijn en een welkomstrede houden voor de Commissieleden en hun adviseurs. Het muziekcorps van de politie van Trinidad zal de vier volksliederen spelen.

Sir John en Lady Shaw zullen diezelfde avond een receptie ten Gouvernementshuize houden ter ere van de Caraïbische Commissie.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Donderdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: P. Berends, Julianadorp 10 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: A. de Troye, tel. 724.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458/551; 23 — 8 A. Bloemink, tel. 248.

Dok Afdeling: J. Kraan, tel. 228.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: Donderdag 11 December: „De Zanger van Leningrad" Toegang boven 16 jaar.

SPORTCLUB ASIENTO.

Voetbal: Zaterdag, 13 December, spelen onze Veteranen tegen een elftal van Zeemacht op het terrein Groot Kwartier. Aanvang 4 uur n.m. **Opstelling Veteranen (spelen in witte shirt):** Teunisse, v. Rees, J. v.d. Berg, Heeswijk, De Wolf, Tuininga, Rijpkema, Nebbeling, De Graaf, Den Houting, Kramer. Scheidsrechter: Hr. Willemse.

Op het terrein Rio Canario spelen een Asiento Combinatie tegen Willemstad. Aanvang 4 uur n.m. Opstelling Asiento: Karduks, Olij, Bloemendaal, Rigaud, De Winter, Harreman, Kleinbussink, Stoelwinder, Terpstra, Meerhof, Paalman. Reserves: Schild, Henegouwen, Bos. Scheidsrechter: Hr. De Winter.

Zondag, 14 December, spelen we onze tweede Promotie-Degradatiewedstrijd tegen Veendam op het Rif-stadion. Aanvang 4 uur precies. Opstelling Asiento: v.d. Kraan, Duits, Treling, Dussel, Herwig, Ebbink, Hoppebrouwer, Semeijn, Los, Smit, Harteloh. Reserves: Karduks, Van Ham, Boll, v.d. Ven, De Winter. Attentie H.H. Voetballers en Supporters: Allen die een auto bezitten worden verzocht om 3.15 uur n.m. aanwezig te zijn bij de Portier Beatrixlaan, zodat wij de **niet**-autobezitters mee kunnen nemen.

Voetbal Juniores: Onze A Juniores verloren Zaterdag met 3—2 van Vitesse. Zondag, 14 December, wordt op het terrein te Rio Canario om 10 uur v.m. gespeeld tegen Athene. Opstelling Asiento A: N. de Niet, J. Hoek, J. Beugeling, J. Vos, B. Brandwijk, H. Leerentveld, P. Halewijn, Joubert, A. Schild, J. Theunissen, M. de Graaf, Roerhorst.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Vrijdag, 12 December, om 20.15 uur bijbelkring in de consistorie der kerk. **Zondag, 14 December,** om 9.30 uur v.m. kerkdienst (derde Advent) in de kerk aan de Schottegatweg. Voorganger Ds. C. Th. Steenstra. **Woensdag, 17 December,** 2e opvoering van het Kerstspel „Vredesjaar 1947" in de kerk aan de Schottegatweg. In verband met de feestdagen en opvoering Kerstspel zal dit jaar na 12 December geen bijbelkring meer worden gehouden.

CURAÇAOSE POSTZEGEL VERENIGING.

As. Vrijdag, 12 December, zal een gewone ledenvergadering worden gehouden in het Repetitielokaal van Club Asiento, aanvangende 8 uur n.m.

DEPARTEMENT SOCIALE - & ECONOMISCHE ZAKEN.

In verband met het feit, dat de U. S. A. in 1948 chemicaliën alleen op toewijzing zal verstrekken, is het noodzakelijk de behoeften van het Staatsdeel aan de Amerikaanse autoriteiten bekend te maken.

Importeurs van chemicaliën gelieven derhalve hunne behoeften voor het jaar 1948 bij dit Departement bekend te maken, uiterlijk vóór 15 December 1947.

De Directeur van voornoemd Departement,
J. H. van BOVEN

Kamer van Koophandel en Nijverheid

Mededeling aan de H. H. Handelaren.

Gelijk U bekend heeft de Deviezencommissie, gezien de zeer verbeterde dollarsituatie, besloten tot opheffing van het bestelquotum - systeem uit dollarlanden.

Deze beslissing is genomen in de volle overtuiging dat de handelaren van Curacao geen overdreven grote orders zullen gaan plaatsen met speculatieve doeleinden.

Ook de Kamer is van mening dat de handel van Curacao bij bestellingen normale behoeften als richtlijn voor ogen zal moeten houden, aangezien door het bereikte accoord met de British Treasury geen vrees behoeft te bestaan voor wederinvoering van restricties.

De Kamer rekent dus op Uwe volle medewerking om deze regeling in stand te kunnen houden.

W. F. G. MENSING - Voorzitter
Th. A. C. BEAUJON - Secretaris.

[B]ovenwinden

SABA.

Rook van vulcanische aard?

[B]ij de G-bocht op de weg [van] de Bay naar de Bottom, [hebb]en enige mensen rook [waar]genomen te hebben, die uit [een] spleet kwam. Tot nu toe [was] reeds lang bekend, dat er [een] plek bestond op de weg van [Crispin] naar de Windwardside, [waar] voortdurend warme luchten [uit de] grond opstijgen.

[Is] deze nieuwe waarnemer een [teken] van vernieuwde vulcani[sche] werking?

ST. MAARTEN.

Documentaire films.

[O]pnieuw is er een vertoning [geg]eest van een aantal filmen, [die] het departement van Volks[voor]lichting laat zien. Aan be[lang]stelling was geen gebrek [bij] deze openluchtvoorstellin[gen].

[E]igenaardig blijft dat tussen [de] filmen er één was, die zuiver [en] alleen als propaganda be[doel]d was voor de arbeiderstoe[stan]d (en dan nog alleen de gun[stig]ste situatie) van Amerika. [Z]ouden de officiële Ameri[kaan]se instanties ook zo vrien[delij]k zijn ten opzichte van Ne[derl]andse propaganda?

ST. EUSTATIUS IN KLANKBEELD.

Weer Profilti mensen op St. Eustatius.

Deze keer waren de Heren L. A. van Dijk en P. M. Buis te[rug] met hun geluidsapparaat, dat [door] een chronische ziekte door [de] goede bemoeiingen van Drs. [Ze]lders echter weer in gebruik [ge]nomen worden (Wat een [w]eldaad zulke geregelde verbin[ding] tussen de eilanden per Blue [Bird] wer).

Het was Woensdag avond (3 [D]ecember 1947) rondom het zo [ge]missbaar radiostation een sa[men]scholing van acteurs en toe[sch]ouwers.

De Ondergezaghebber E. Vo[s] wist een typisch Statiaans [en]semble van mannen en vrou[we]n bij elkaar te brengen voor [het] zingen van enige spirituals [en] locale volksliederen, die door [de] vervaardiging van deze film [bew]aarde zullen hebben.

Het was een aardige vinding [v]an de Heer Mulders te zorgen [v]oor een luidspreker, die, na het [o]pnemen van de zangen, dit kon [re]produceren, zodat de bevolking [z]elf genoot van het bereikte re[s]ultaat.

Vooral de zang „Give the Queen Her Judgement, Oh [L]ord" waarbij de zware bas-stem [v]an Bill Granger met tegenge[st]eld rythme het telkens terug[k]erend hoofdmotief van deze ty[pi]sche zang accentueerde en een [o]ngekunsteld epos is aan „Queen Wilhelmina" die in de geesten van deze bevolking op dit zo geïsoleerd eiland tot een bijna legendarische figuur geworden is — kwam zeer tot haar recht.

In een donkere maanloze avond bij het zicht van brutaal flitsen van een gasoline lamp galmt de kracht-stem van Bill Granger als een klok door de zwarte leegte van de naderende nacht:

„She rules Her people"
„She rules Her nation"
„She rules the mission"
„God save Our Queen,
Queen Wilhelmina"

Typisch Statiaans, dat het Profilti gezelschap niet ontging en zeker een eigen impressie zal geven aan deze verklankte West Indische expeditie!

BINNENKORT WAPENSTILSTAND IN INDIE?

Het plan van de commissie van goede diensten, betreffende effectieve wapenstilstand in Indonesië, werd uitvoerig besproken aan boord van de Renville. De Republikeinse delegatie kon zich met het plan verenigen, doch de Nederlandse delegatie verlangde nadere toelichting en verdere besprekingen. De Nederlandse delegatie diende wel een tegenvoorstel in, dat voor onmiddellijke uitvoering vatbaar was. Hierop werd de vergadering geschorst.

AUSTRALIE EN DE DRIE LANDEN COMMISSIE.

De Veiligheidsraad besprak gisteren de vraag of Australië — daar Australië's plaats aan het eind van het jaar open komt — nog lid moet blijven van de drielanden commissie voor Indonesië. Rusland en Polen wilden de beslissingen uitstellen, doch de andere afgevaardigden waren voor het plan, Australië lid te laten blijven.

BEURSNOTERINGEN AMSTERDAM.

Conversielening 98 3/16, Koninklijke 299¼, Unilever 285½, Philips 361½, AKU 172, Ned. Scheepv. Unie 195½, H.V.A. 226, Delimy 163½, A'damrubber 150.

De handel was slepend en er viel weinig opleving te bespeuren. Er was wel een levendige handel en aanbod in claims. De industrieën waren onregelmatig met kleine veranderingen.

OOSTENRIJKSE KINDEREN.

Uit Tilburg kwam het bericht dat de gezinnen aldaar vijfhonderd Oostenrijkse kinderen onder hun zorgen zullen nemen. Deze kinderen worden tegen 19 December in Nederland verwacht, waar zij ongeveer drie maanden zullen verblijven.

BOVEN DE 45 JAAR UITGESLOTEN.

In een nota gericht tot de Katholieke Arbeiders Unie, verklaarde Minister Drees op Dinsdag jl. dat vreemdelingen die onafgebroken in Nederland verblijf hielden, vanaf hun 45ste jaar niet meer in aanmerking komen voor pensioen voor ouden van dagen.

De Nederlanden hebben een nieuw kantoor

Met de opening van het nieuwe kantoorgebouw van de N. V. Assurantie Maatschappij van „de Nederlanden" op Pietermaai 19 is Curaçao een gebouw rijk geworden, dat ons eiland in ieder geval siert. Het is een zeer moderne inrichting geworden, frisse en goed geventileerde kantoorruimten, waar prachtige kantoormeubelen de bezoeker als het ware tot werken noodt.

De verlichting — in het kantoor hangen ruim 19 neon buis verlichtingen — doet prettig aan, terwijl een groot lichtraam zo veel daglicht doorlaat, dat er practisch gesproken geen kunstlicht behoeft te worden gebezigd.

Er zijn nog twee spreekkamers, een kamer voor de aan de maatschappij verbonden geneesheer, een keuken en een ruime cantine voor het overblijvend personeel aan dit kantoor verbonden.

De beschildering is uitgevoerd in eenvoudige, rustige en beschaafde kleuren. Een prachtige stoepen en trappeningang is in waardige overeenstemming met de maatschappij, die hier resideert.

In een onderhoud, dat we mochten hebben met de foreign-manager, de heer J. v. d. Velden, bleek dat de moeilijkheden om aan een enigszins geschikt gebouw te komen legio waren.

Er werd reeds lange tijd geleden naar een ander gebouw omgekeken. De steeds verdere groei van dit bedrijf maakte expansie naar grotere ruimte noodzakelijk. En dat deze groei geen sinecure is, moge blijken uit het feit, dat er nieuwe kantoren gevestigd zullen worden in Centraal en Zuid-Amerika, maar — aldus de heer J. v. d. Velde — Curaçao blijft het centrum. Daar voelen we ons het best thuis. Onvermeld mag zeker niet blijven het feit, dat, toen de heer J. v. d. Velde in 1938 voor het eerst in Curaçao als adviseur bij het gouvernement optrad in sociale aangelegenheden, van een assurantie maatschappij, zoals wij die nu kennen, toen geen sprake was. Nu telt de maatschappij een uitgebreide staf personeel en is doende haar gebied nog meer uit te breiden. Voorwaar geen sinecure!

Wij willen ons verslag niet beëindigen, vooraleer we nog mededelen dat het gebouw ontworpen is naar de plannen van ir. Bakker, het meubilair van de fa. Muskus, de verlichting van de fa. Elga, de betimmering van de fa. Kooyman is, terwijl de uitvoering bij de heer Rijsdijk in vertrouwde handen is.

OPERATIE IN VOLLE ZEE.

Dokter stapt aan boord.

Een 8-jarige jongen, aan boord van de Willem Ruys, is met goed gevolg geopereerd van de blinde darm.

Het schip bevond zich op 100 k.m. van Malta en was op weg naar Batavia.

De minister van gezondheid van Malta, dr. P. de Bon ging met een vissersboot aan boord van de Willem Ruys, vergezeld van een assistent voor de narcose behandeling.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Home in Oklahoma" 7 en 9 uur.

ROXY: „Boule de Suif" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Singapore" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 14 December a.s., waargenomen door Zuster Langemeyer, Pasanggrahan, telefoon 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 12 December a.s. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:

Donderdag, 11 Dec.: 18.30 Muzikale causerie voor de jeugd door de Heer J. Droog; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Een programma van Mexicaanse muziek; 20 Nieuws; 20.15 Symphonische muziek; 20.30 Declamatie; 20.45 Klassiek concert; 21.20 De wereld schrijft; 21.35 American parade; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Vrijdag, 12 Dec.: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met de Masqueraders.

LOTERIJ FORTUNA: 2067 — 2667 — 14833 — 2955.

KERSTTELEGRAMMEN NAAR EUROPA.

In het tijdvak, ingaande 23 December 1947 tot en met 3 Januari 1948, kunnen Kerst- en Nieuwjaarsgesprekken, tegen de helft van het normale tarief, worden aangenomen voor België, Denemarken, Finland, Luxemburg en Noorwegen.

Voor deze gesprekken, welke vanaf Maandag 15 December kunnen worden aangevraagd op het Telefoonkantoor, Wilhelminaplein, gelden dezelfde voorwaarden als voor de Kerst- en Nieuwjaarsgesprekken met Nederland. Verlenging van de gesprekduur en de behandeling van zakelijke aangelegenheden is dus niet toegelaten.

UITSLAG CONCOURS „CAIMAN" ALLIGATOR SIGARETTEN.

De op initiatief van de heer H. Salas en Co., gehouden raad-maar-raak wedstrijd, heeft tot resultaat gehad, dat de eerste prijs is ten deel gevallen aan J. Samson (555), tweede en derde prijs, R. Salomé en H. Zetwaart (551).

De vierde prijs was voor de heer V. Senior (550).

De gesloten carton bevatte 400 cigaretten en een carton, waaruit 2 pakjes en 1 sigaret ontbrak, dus totaal 559.

Nieuws van Overal

— Italië wil een luchtlijn op Amsterdam, via Milaan en Brussel.

— In Oost-Anatolië is een aardbeving op bezoek geweest. Zij liet vele verwoeste huizen achter. Geen persoonlijke ongelukken.

— Engeland is er in geslaagd een vliegtuig met draagvlakken en straalaandrijving te construeren, dat sneller is dan het geluid. De snelheid van het geluid is 333 meter per seconde. Reken u zelf maar eens uit.

— En een Duits geleerde heeft een radiotoestel geconstrueerd. Lang 10 cm, breed en hoog, 6 cm., het gewicht is minder dan een pond.

DE LONDENSE CONFERENTIE.

Marshall beschuldigde Rusland ervan, dat het goederen uit Oost-Duitsland wegsleept tot een gemiddelde van meer dan 500 millioen dollars per jaar en hij eiste, dat hiermede zou worden opgehouden tegen begin Januari. Marshall beschreef het herstel van Duitsland als een absolute noodzakelijkheid voor het herstel van Europa en verklaarde toen in een klaarblijkelijke poging Oost en West te dwingen de kaarten op tafel te leggen, dat, indien wij deze economische beslissing, die van onmiddellijke vitale betekenis is, niet kunnen nemen, wij onze tijd zitten te verknoeien, terwijl er geen tijd te verliezen is. Ik voel, aldus Marshall, dat wij er recht op hebben om nu een duidelijk omlijnd antwoord te krijgen van de heer Molotov op de vraag, die gesteld wordt in hoofdstuk 22. Hoofdstuk 22 is dat gedeelte waarbij de Britten voorstellen, dat het Duitse herstel en het onderhoud van eigen bewoners voorrang heeft boven iedere herstelbetaling uit de Duitse productie.

Terzelfder tijd verwierp Marshall de Russische eisen voor herstelbetalingen aan Rusland en Polen uit de Duitse productie, verdeeld over een periode van 20 jaar. Hij zeide, dat noch nu noch in denabije toekomst zulke betalingen kunnen betaald worden uit de productie zonder dat het herstel van geheel Europa daaronder lijdt of dat de Verenigde Staten deze kosten zouden moeten betalen.

Marshall stelde deze twee punten vast. Ten eerste dat in de Sovjet-Russische zone van Duitsland de Russen door middel van het wegslepen van bezittingen, het opnemen van alle Duitse zaken in een gigantische Russische trust en door gewelddadige in beslagneming en het gedwongen gebruik maken van mankracht een zodanige droeve toestand hebben geschapen, dat indien deze niet onmiddellijk verpeterd wordt de Duitse economie zal ineenstorten en de Europese economie met zich zal mede slepen. Ten tweede dat de Verenigde Staten van mening zijn, dat de quaestie der herstelbetalingen door de verklaring van Potsdam geregeld werd, die er in voorzag dat in herstelbetalingen voorzien werd door het weghalen van Duitse fabrieken. Ten derde dat terwijl het grootste deel van de Duitse economie in werkelijkheid voor Rusland werkt, de Verenigde Staten en Engeland ongeveer 700 millioen dollars per jaar voor voedsel uitgeven om de Duitsers in leven te houden.

De raad der ministers moet derhalve beslissen, dat met ingang van 1 Januari niets uit Duitsland kan genomen worden dan tegen de eerlijke economische tegenwaarde in geld of goederen, die dan onmiddellijk gebruikt kunnen worden om de Duitse economie te steunen. Marshall maakte een uitzondering voor de herstelbetalingen in kapitaalsgoederen, waarover men te Potsdam tot overeenstemming kwam. Hij vervolgde, dat deze beslissing gehandhaafd moet blijven totdat de raad der ministers anders beslist of totdat het door het vredesverdrag gewijzigd wordt.

Nadat Marshall gesproken had, merkte Molotov op, dat sommige delegaties geen helder idee schijnen te hebben van de juiste betekenis der herstelbetalingen uit de lopende productie. Wat Marshall gezegd heeft, is totaal ongegrond en ik ben bereid dit te bewijzen, wanneer de uitgebreide quaestie der herstelbetalingen besprok zal worden. Het heeft nu geen zin er over te praten. Bidault zeide, dat hij niet begreep, wat er gebeuren zou als de herstelbetalingen niet meer uit de lopende productie geschieden zou. Hij stelde voor deze quaestie aan de deskundigen over te geven. Bevin drong er op aan, dat er geen herstelbetalingen zullen zijn voordat eerst de voedselvoorziening van Duitsland betaald wordt. Deze quaestie zal later definitief behandeld worden bij het probleem der herstelbetalingen.

DANKBETUIGING.

Voor de vele blijken van medeleven ondervonden bij het plotselinge overlijden van onze zoon, broer en behuwdbroer

de Heer AMBROSIO COFFIE

betuigen wij langs deze weg onze hartgrondige dank, in het bijzonder aan de Directie van de K.L.M.

Lorenzo Coffie
Ildefonso Provence
Harry Eyken
J. B. Torbed.

10 Dec. 1947.

Schacht voorspelt een herhaling van het verleden

Meer intelligentie in de kampen dan in regeringen

Steeds talrijker en pertinenter worden de geruchten, dat Dr. Schacht, voormalig president van de Deutsche Reichsbank, die thans in het interneringskamp te Ludwigsburg bij Stuttgart is opgesloten, binnenkort zal worden vrijgelaten. Deze geruchten vinden in zekere zin hun bevestiging in het feit, dat Schacht onlangs door de Amerikanen gedurende enkele dagen voor besprekingen uit het kamp is gehaald. Men leidt hieruit af, dat de Amerikanen ten bate van het herstel van het economisch leven in de Brits-Amerikaanse zone, gaarne gebruik zouden maken van het inzicht en de ervaring van deze man, wiens financieel beleid na de eerste wereldoorlog de grondslag heeft gelegd voor het herstel der Duitse economie en van de militaire macht van het Reich, aldus „De Tijd".

Zoals men zich herinnert is Schacht, na door het Internationaal Militair Gerechtshof te Neurenberg te zijn vrijgesproken, door het Württembergse Denazificatiehof veroordeeld tot 8 jaar internering, van welk vonnis hij onmiddellijk in hoger beroep is gegaan. Zijn hoop op cassatie is vooral gegrond op de omstandigheid, dat hij door Hitler in 1944 naar het concentratiekamp in Dachau werd gestuurd. Zelf beweert hij, dat hij altijd anti-nationaal-socialistisch is geweest en zich sinds 1938 van Hitler heeft afgekeerd, toen het hem duidelijk werd, dat deze op oorlog aanstuurde.

Het verzoek om Schacht in vrijheid te stellen, dat door de verdediging is ingediend, is gegrond op de overweging, dat de ex-president van de Reichsbank door zijn hoge leeftijd niet meer bestand zou zijn tegen langdurige gevangenschap.

Toen wij hem echter onlangs in het kamp te Ludwigsburg ontmoetten, maakte hij nog allerminst de indruk van een gebroken man. Integendeel, zowel physiek als psychisch schijnt hij de wederwaardigheden van de laatste jaren goed doorstaan te hebben.

Intussen is Schacht ook een ijdel en met zichzelf ingenomen man, die bovendien zijn onverholen minachting voor alles, wat nu regeert, niet onder stoelen of banken steekt. Met pathos roept hij uit, dat er in zijn kamp meer intelligentie rondloopt, dan waarop de gezamenlijke regeringen van de Duitse landen kunnen bogen. Verder kan hij het niet verkroppen, dat de geallieerden bij alle besprekingen over West-Europa de Duitsers er niet bijhalen. Hij kan zich blijkbaar maar niet indenken, dat de wereld nu eenmaal Duitsland haat, de Duitser minacht en dat de Verenigde Volken de tijd nog niet gekomen achten om met Duitsland als gelijkgerechtigde aan één tafel te zitten.

Schacht heeft, volgens zijn zeggen, de tweede wereldoorlog reeds lang als onvermijdelijk zien aankomen. Deze oorlog moest komen, omdat de gehele wereld het na de eerste wereldoorlog aan Duitsland onmogelijk maakte handelsverdragen op lange termijn af te sluiten, zoals Duitsland vóór 1914 placht te doen, en daarenboven Duitsland nog omgaf met tolmuren, contingenteringen, enz., welke het Duitsland onmogelijk maakten de vijf milliard goudmark aan Duitse goederen uit te voeren, welk bedrag aan deviezen het land nodig had om de nodige levensmiddelen in te voeren.

Schacht ziet daarbij echter twee dingen over het hoofd: ten eerste, dat juist hij kans zag tal van handelsverdragen, in het bijzonder met de Balkanlanden en Zuid-Amerikaanse staten, af te sluiten, en ten tweede, dat Duitsland geen vijf milliard aan deviezen nodig had voor levensmiddelen en de nodige grondstoffen, maar voor de opbouw van een formidabele weermacht.

Inmiddels meent Schacht, dat dezelfde toestand zich in verscherpte mate zal herhalen, omdat Duitsland nu een veel kleiner gebied met minder eigen opbrengst doch een bijna even grote bevolking is, dat met groter tegenstand dan ooit op de wereldmarkt te kampen zal hebben. Hij meent nu de oplossing daarin te moeten vinden, dat alle landen zich steeds meer moeten industrialiseren, om daardoor het welstandsniveau op hoger peil te brengen, zodat men meer van Duitsland zal kunnen kopen.

Water

De overgrote meerderheid der mensheid is er vast van overtuigd, dat de ons op aarde ter beschikking staande watervoorraad onuitputtelijk is. Op grond van deze overtuiging concludeert men, dat het niet ter zake doet, welke hoeveelheid water de mens verbruikt en dat het onverschillig is, of het door rivieren en beken stromende water zich spoedig in de oceaan stort, dan wel of dit procédé der uitmonding in zee langs kunstmatigen weg verlangzaamd wordt.

Ter staving van deze opvatting beroept men zich in de eerste plaats op de kringloop van het water, die tot gevolg zou hebben, dat de waterdamp van de oceaan steeds naar het vasteland terugkeert en daar in de vorm van regen de oppervlakte der aarde weer bereikt. Hoe meer water dus de zee bereikt en hoe sneller dit geschiedt, des te meer waterdamp van de oceaan zal op het vasteland als regen neerslaan.

Deze gedachtengang vertoont echter op twee plaatsen zeer belangrijke hiaten. Zelfs als wij aannemen, dat de totale hoeveelheid rivierwater als regen weer naar het vasteland terugkeert, dan volgt daaruit nog volstrekt niet, dat juist de streek van de regen profiteert, waardoor de rivier stroomt, die haar water zo ijlings in de oceaan heeft gestort. Immers de wind is het, die de richting bepaalt, waarin de waterdamp zich beweegt.

Nu heeft echter bijna een halve eeuw geleden de bekende geograaf Brückner op overtuigende wijze aangetoond, dat ongeveer 4/5 van de neerslag op aarde afkomstig is van de uitwaseming van het vasteland en niet van de verdamping van het zeewater. In hoofdzaak hebben slechts de zomerregens, welker kwantum niet groot is, hun ontstaan te danken aan de verdamping van zeewater, terwijl de zogenaamde landregens, die in de herfst vallen en de sneeuwval in de winter in hoofdzaak van rekening komen van de verdamping op het vasteland. Wij hebben reden ons te verheugen, dat de oceaan zijn kleine verwanten op het vasteland, wier gezamenlijk volume nog niet 1/1000 van het zijne bedraagt, nog niet heeft opgeslokt, daar anders de zeespiegel zou moeten rijzen, hetgeen in historische tijd althans zeker niet het geval geweest is. Edoch, van zijn rijkdom staat hij ons maar een gering deel af; zijn grote betekenis voor de watervoorziening van de mensheid.

Voor de menselijke samenleving is in de eerste plaats de vraag beslissend, welk deel van de neerslag aan de oppervlakte er onmiddellijk wegstroomt en welk deel als tijdelijke reserve in de bovenlagen van het aardoppervlak binnendringt en de daar aanwezige hoeveelheid grondwater vergroot.

Wanneer men het vraagstuk der beheersing door den mens van het water op het vasteland behandelt, dan dient men zich derhalve in verreweg de eerste plaats bezig te houden met de verhouding tussen de hoeveelheid grondwater en de voor drinkwater, respectievelijk bevloeiing, enz. de in cultuur gebrachte streken benodigde hoeveelheid.

Wat de drinkwatervoorziening betreft, heeft dr. Holler, president van het Beierse bureau voor watervoorziening, op een te München gehouden congres onlangs medegedeeld, dat dank zij betere levensvoorwaarden en economische toestanden in de loop der laatste jaren in Duitsland het waterverbruik van gemiddeld 70 liter per dag en per hoofd der bevolking tot 100 liter is gestegen. Op dagen van groot verbruik wordt zelfs hier en daar een gemiddelde van 200 liter bereikt.

Gaat men van deze gegevens uit bij de berekening van het waterverbruik der gehele bevolking van het Duitse rijk, dan verkrijgt men een hoeveelheid van 24 milliard kubieke meter water per jaar of 24 kubieke kilometer. Merkwaardigerwijs is dit precies dezelfde hoeveelheid, die dr. Schröder in het tijdschrift „Der Kulturtechniker" 1935 blz. 308 als waterverbruik voor de graanoogst noemt.

Dit kwantum water is in absoluut opzicht weliswaar zeer groot, doch is niettemin slechts klein in verhouding tot de hoeveelheid van de gemiddelde jaarlijkse neerslag in Duitsland, welke omstreeks 300 kubieke kilometer bedraagt, meer dan het twaalfvoud dus van het waterverbruik.

Met behulp van statistieken heeft men nu vastgesteld, dat van het leidingwater, welks kwantum in totaal 2500 millioen kubieke meter bedraagt en dat door 4000 Duitse waterleidingsbedrijven wordt geleverd, slechts ongeveer 100 millioen kubieke meter afkomstig is van bronwater, een bijna even groot kwantum uit stuwmeren, iets meer uit meren en ongeveer anderhalf maal zoveel uit oppervlaktewater, dat door filtratie door zand gezuiverd is. Het gehele restant, circa 2000 millioen kubieke meter, daarentegen is van grondwater afkomstig. Derhalve speelt het grondwater bij onze watervoorziening verreweg de voornaamste rol en dat is goed ook, want in hygiënisch opzicht geeft het veel meer waarborgen dan ander water.

Een bekend deskundige heeft onlangs verklaard, dat men de hoeveelheid water, die de Duitse bodem jaarlijks als gevolg van neerslag opneemt, op omstreeks 100 kubieke kilometer kan ramen. Velen zullen bij het vernemen van dit getal verlicht ademhalen, doch zij zien daarbij over het hoofd, dat dergelijke getallen slechts een algemeen gemiddelde weergeven en zowel plaatselijk als wat tijdstip aangaat, zeer aanzienlijke afwijkingen vertonen. In verscheiden gedeelten van het Duitse rijk bevordert de geologische toestand de vorming van onderaardse waterreserves, in andere gebieden daarentegen is het tegenovergestelde het geval. In het gebied van de Bovenrijn beschikt men over een enorm overschot aan grondwater, dat alleen al het 15-voudige van de totale hoeveelheid drinkwater omvat, welke Duitsland in een vol jaar verbruikt; over het geheel genomen zijn dergelijke streken in ons land echter zeldzaam.

Zelfs een van grondwater zo rijkelijk voorzien gebied als de omgeving van Berlijn kan niet beletten, dat bij overmatig verbruik waterschaarste intreedt. Indien men intussen niet in de bovenloop der Spree stuwdammen had gebouwd, teneinde de invloed der waterleidingsbedrijven op de hoeveelheid water van de benedenloop der rivier te compenseren, zou het met de watervoorziening der huidige wereldstad Berlijn zeer slecht gesteld wezen, of althans men zou haar niet dan met zeer grote kosten in stand kunnen houden. Steden die in streken met weinig grondwater wegens zijn hoge stand in hygiënisch opzicht niet betrouwbaar is, zijn verplicht zich haar drinkwater van verre afstand te verschaffen. Zo heeft Bremen bijvoorbeeld een 230 km. lange toevoerbuis naar de Harz moeten aanleggen.

Bij de gebruikmaking van grondwater voor landbouwdoeleinden spelen de grote fluctuaties, die van het ene jaar op het andere intreden, een beslissende alhoewel niet de enige rol. In overwegend warme jaren vermeerdert neerslag de hoeveelheid grondwater volstrekt niet in dezelfde mate als in koele jaren, aangezien in laatstgenoemde de verdamping veel geringer is. De bedoelde deskundige heeft het verschil tussen maximale en minimale hoeveelheid grondwater voor het Duitse rijk op 210 kubieke kilometer geraamd.

Einddoel van iedere verstandige watervoorziening is het overschot van een bepaald jaar of van een reeks van jaren over waterarme jaren te verdelen. Zou men deze stelregel niet toepassen, dan zou Duitsland herhaaldelijk met waterschaarste te kampen hebben.

Men mag echter niet menen, dat het grondwater overal bereid is zich door de landbouw te laten gebruiken daar waar deze het nodig heeft, en onverbruikt te blijven, waar men het niet kan benutten. Evenals het oppervlaktewater der rivieren tracht ook het grondwater, al geschiedt dit ook zeer veel langzamer en al ziet het zich voor oneindig veel groter moeilijkheden geplaatst, de zee te bereiken. Voor een aanzienlijk deel slaagt het hierin ook, doch een gedeelte gaat voor de mensheid verloren. Men moet dan ook profiteren van de langere tijd, dien het grondwater langer in de bodem blijft verwijlen, alvorens zich definitief in zee te storten.

Een verstandige politiek der watervoorziening dient er derhalve zorg voor te dragen, dat de hoeveelheid grondwater toeneemt. Dit bereikt men echter niet door rectificatie van beken en rivieren, verwijdering van oeverplanten tot de tot kanalen verlaagde rivieren omzomende dijken volkomen kaal zijn, doch juist doordat men integendeel de stromen zoveel mogelijk hun natuurlijke loop laat volgen. Zeker, er zijn gerechtvaardigde uitzonderingsgevallen, waarin rectificatie voorkomt, dat het oevergebied moerassig wordt. Dat men echter bij dergelijk werk maat moet weten te houden, wil men voorkomen, dat datgene in schade verkeert, wat men als duurzaam voordeel had bedoeld, blijkt uit het feit, dat in de Oderbruch, dien men immers al sinds anderhalve eeuw aanhaalt als een voorbeeld van schitterende watervoorzieningspolitiek, sinds enkele jaren een zo bedenkelijke droogte heerst, dat een aantal boeren hun landerijen hebben verkocht, teneinde zich elders te vestigen, waar zij beter loon naar werken krijgen.

Laat men overdreven rectificatie achterwege dan bereikt men, dat de hoeveelheden regen die de grond zijn binnengesijpeld er langer door vastgehouden worden. De moderne watervoorzieningspolitiek stelt zich evenwel met dit resultaat niet tevreden. Zij eist tevens positieve maatregelen: duurzame bevloeiing van weilanden, kunstmatige besproeiing van akkers en voor alles de bouw van stuwdammen, teneinde de neerslag van een neerslagen rijke jaren te vergaren.